

ΨΗΦΟΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ (του Γιώργου Δελαστίκ)

Ισχυρότατο ράπισμα κατά της πραξικοπηματικά αναδειχθείσης πρωθυπουργού της Αυστραλίας Τζούλια Γκίλαρντ συνιστούν τα αποτελέσματα των πρόωρων εκλογών που προκήρυξε η ίδια και έγιναν το Σάββατο (21/8).

Θα χρειαστούν μέρες ακόμη για να κριθεί η τελική κατανομή των βουλευτικών εδρών εξαιτίας του περίπλοκου εκλογικού συστήματος και του μεγάλου αριθμού ψήφων που έχουν σταλεί με το ταχυδρομείο, αλλά ορισμένα πράγματα έχουν ήδη γίνει σαφή.

Καταρχάς όχι μόνο εξανεμίστηκε η άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία που είχαν αποσπάσει οι Εργατικοί το 2007 (83 από τις 150 έδρες της Βουλής), αλλά πιθανότατα θα υπερκεραστούν εκ νέου από τη Δεξιά.

Υστερούν ήδη κατά εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους και δεν πρόκειται να τους σώσει ούτε το στρεβλωτικό της λαϊκής βούλησης εκλογικό σύστημα. Βάσει των προβολών που γίνονται με καταμετρημένο περίπου το 80% των ψήφων, τόσο οι Εργατικοί όσο και οι Φιλελεύθεροι της Δεξιάς θα πάρουν από 70 έως 73 έδρες, ενώ απαιτούνται 76 για τη συγκρότηση κυβέρνησης πλειοψηφίας.

Με δεδομένο ότι 3 ή 4 έδρες θα πάνε σε ανεξάρτητους (πιθανόν μία εξ αυτών στους Πράσινους), τα πάντα θα κριθούν από το αν θα κατορθώσει να εξαγοράσει -πολιτικά ή κυριολεκτικά!- την ψήφο των ανεξάρτητων βουλευτών η Τζούλια Γκίλαρντ των Εργατικών ή ο Τόνι Αμποτ, ο άκρως συντηρητικός αρχηγός της Δεξιάς.

Ούτως ή άλλως, η νέα κυβέρνηση θα είναι κυβέρνηση μειοψηφίας και ο πρωθυπουργός της θα βρίσκεται σε κατάσταση διαρκούς “πολιτικής ομηρείας” εξαρτώμενος από τις διαθέσεις των ανεξάρτητων βουλευτών.

Προκαλεί θλίψη το γεγονός ότι μετά από έντεκα συνεχή έτη δεξιάς διακυβέρνησης, η θριαμβευτική νίκη των Εργατικών το 2007 κινδυνεύει να αποδειχθεί σύντομη παρένθεση.

Τίποτα δεν έδειχνε ότι τα πράγματα θα εξελίσσονταν έτσι. Ο Κέβιν Ραντ, ο ηγέτης των Εργατικών που κέρδισε τις εκλογές του 2007 με φιλολαϊκό πρόγραμμα, τα είχε καταφέρει θαυμάσια στη διάρκεια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης που ξέσπασε.

Εριξε χρήματα για δημόσια έργα, πίεσε τις αυστραλιανές τράπεζες να συνεχίσουν να χρηματοδοτούν την πραγματική οικονομία και γενικά πήρε τέτοια μέτρα ώστε την ώρα που οι άλλες ανεπτυγμένες χώρες βούλιαζαν στην ύφεση και στην ανεργία, στην Αυστραλία δημιουργήθηκαν 500.000 νέες θέσεις εργασίας, το ΑΕΠ της χώρας αυξήθηκε πέρυσι κατά 2,7%, ενώ το δημόσιο χρέος ήταν μόνο... 5,6% του ΑΕΠ – κυριολεκτικά τίποτα μπροστά στο 80% ή 90% των ΗΠΑ και ηγετικών χωρών της Ευρώπης.

Γι’ αυτό και η δημοτικότητα του Κέβιν Ραντ ήταν υψηλότερη. Εφθανε το 63% στις δημοσκοπήσεις μέχρι τα τέλη του περασμένου χρόνου. Ακόμη και φέτος, η νίκη των Εργατικών εθεωρείτο σίγουρη στις βουλευτικές εκλογές που θα γίνονταν μετά από λίγους μήνες, καθώς στην Αυστραλία λαμβάνουν χώρα κάθε τρία χρόνια.

Ο Κέβιν Ραντ αναγνωριζόταν από τους πάντες ως ένας από τους πλέον επιτυχημένους πρωθυπουργούς στην ιστορία της Αυστραλίας.

Τον Μάιο όμως τόλμησε να τα βάλει με τις γιγαντιαίες μεταλλευτικές εταιρείες της χώρας: ανακοίνωσε την απόφασή του να επιβάλει φόρο 40% στα αστρονομικά υπερκέρδη αυτών των εταιρειών από ένα ύψος και πάνω από το 2012. Τρεις εταιρείες αφορούσε ουσιαστικά αυτός ο φόρος. Τρεις κολοσσούς παγκόσμιων διαστάσεων που όντως βγάζουν μυθώδη κέρδη. Η δεύτερη από αυτές π.χ. είχε μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2010 κέρδη 5,8 δισεκατομμυρίων δολαρίων! Μέσα στα δύο πρώτα χρόνια είσπραξης αυτού του ειδικού φόρου υπολογιζόταν ότι θα εισέρεαν στο δημόσιο ταμείο της Αυστραλίας πάνω από δέκα δισεκατομμύρια δολάρια!

Ο πρωθυπουργός των Εργατικών όμως είχε προφανώς υποτιμήσει τη βιαιότητα και την πολιτική αποτελεσματικότητα της αντίστασης που θα πρόβαλλαν οι “βαρόνοι των μεταλλωρυχείων”.

Η υποτίμηση αυτή στάθηκε μοιραία για την πολιτική του καριέρα. Αμέσως έθεσαν σε κίνηση τους μηχανισμούς ανατροπής του. Σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, το κεφάλι του “εκλεκτού του λαού” πρωθυπουργού κυλούσε στο χώμα...

“Εκτέλεση” – Η ανατροπή ενός πρωθυπουργού

Μάιος ήταν όταν ο πρωθυπουργός Κέβιν Ραντ ανακοίνωσε την πρόθεσή του να επιβάλει υψηλότερο φόρο στα υπερκέρδη των μεταλλουργικών γιγάντων. Πριν βγει ο Ιούνιος, τον είχαν... “καθαρίσει”! Εκατομμύρια δολάρια ρίχτηκαν για να υλοποιηθεί το σχέδιο ανατροπής του Ραντ. Στην αρχή εμφανίστηκαν δημοσκοπήσεις που έδειχναν ότι μέσα σε δέκα μέρες κατέρρευσε δήθεν η δημοτικότητά του κατά... 13%! Στη συνέχεια εξαγοράστηκαν, εκβιάστηκαν, επηρεάστηκαν οι βουλευτές των Εργατικών.

Τον υποχρέωσαν σε παραίτηση και εξέλεξαν ομόφωνα πρωθυπουργό την Γκίλαρντ.

Η πρώτη πράξη της ήταν να καταργήσει ουσιαστικά τον φόρο που σχεδίαζε ο Ραντ. Το πραξικόπημα πέτυχε, αλλά η πραξικοπηματίας χαροπαλεύει...

Ευχαριστούμε τον κύριο Γιώργο Δελαστίκ για την ευγενική παραχώρηση του άρθρου
Πηγή: ΕΘΝΟΣ
30 Αυγούστου 2010